

יוסף ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דר"ח" (בהשגחת פתח כולל "חוני המעל")
 העלון לע"נ אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ז"ה שנלב"ע ביום כ"ו מרחשון התשע"ז

1491

מתפלל

שבת א' אדר א' - התשפ"ד
 פרשה: א. משפטים
 ב. וביום השבת
 הפטרה: השמים כסאי

הדלקת נרות - 16:59
 צאת השבת - 17:53
 ר"ת: 18:28

הדלקת נרות בשבת הבאה 17:05

משפטים	תרומה
עמוד השחר: 5:21	5:14
זמן טלית: 5:28	5:21
זריחה: 6:27	6:21
חצות: 11:54	11:54
מנחה גדולה: 12:21	12:22
שקיעה: 17:22	17:28

for son

עיקר האדם

לדיבור כוח גדול והריחו עיקר הוויית האדם, כפי שנאמר "ויהי האדם לנפש חיה", ותרגם אונקלוס: "לרוח ממללא" - לנפש מדברת. כלומר, עיקר הוויית האדם היא - להיות נפש מדברת.

העלון לרפואת מנשה בר דוד וברוריה מרת אחוהי דינה בת רחל ולע"נ חמי ר' שלום בר שמואל ז"ל חמותי מרים בת רחל ז"ה הרוצה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

"האב הבן, והחומה"

היום, מחר, בימינו, יבוא משיח צדקנו, עומדים אנו ותוהים: אל מי יבוא, אלינו? הרי אנו מבוססים במדמנת תהום, חלקים גדולים מהעם רחוקים מהיי תורה ומצוות. ננע הסמים פושה, הפריצות מתמסדת, האלימות מתגברת. המחלוקת מפצלת, הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את בני הדור מן העולם, ולדור זה תבוא הנאולה, אליו יבוא המשיח?

התמיהה במקומה, אבל הכתוב כבר ענה עליה: "כימי צאתך מארץ מצרים, אראנו נפלאות". האם במצרים לא היינו שקועים במ"ט שערי טומאה, וכמעט שנשטמאנו בה? האם מידת הדין לא קיטרנה שם עלינו "מה נשתנו אלו מאלו, אלו עובדים עבודה זרה ואלו, אלו מגלי עריות ואלו, אלו שופכי דמים ואלו, כל התופעות המוכרות. ולפתע נגלה עליהם מלך מלכי המלכים ונאלם, ויצאו מאפילה לאור גדול, מתהום מ"ט שערי טומאה עד למעמד הר סיני, בו זכו כולם, למקטנם ועד גדולם, לנבואה: "פנים בפנים דיבר ה' עימכם מתוך האש" ובאמת, איך זה קורה? איך עם שלם מתעלה ומזדכך בבת אחת?

האלשיך הקדוש זצ"ל ענה על כך במשל. משל לאב אוהב, שבנו נכלא בבית הכלא, עונה והורעב. עמד האב ליד החומה, מצרכי מזון בידיו, שמע את זעקות בנו ואנחותיו, וידו קצרה מהושיע. לפתע ארעה רעידת אדמה והחומה קרסה, והכל השתנה. האב עמד לנוכח בנו, פנים בפנים. הבן רץ וחיבק את אביו, והאב העניק לו מטובו...

במצבינו כיום מפסיקה "חומה", חייץ רוחני, בינינו לבוראינו. חייץ שאנו עצמנו בנינו: "כי אם עוונותיכם היו מפסיקים בין ה' וביניכם". אבל מבעד לחומה מקננת בנו נשמה יהודית זכה וטהורה, הכמהה לבוראה ומייחלת אליו. במעמד הר סיני "פסקה זוהמתן", נפלה החומה, ומיד נמצאו ראויים לנבואה וכך יהיה היום, מחר, כשמשיח יבוא. שופרו יפיל את החומה כנפול חומות יריחו בתקיעת השופר, וממילא נשדר את עצמיותנו, את מהותנו ופנימיותנו: "משכני אחרוך נרוצה, הביאני המלך הדריו, נגילה ונשמחה בך".

"בעלון הארצה" א'

for son

דממה שררה בבית המדרש הריק. שלהבות הנרות בעששיות שעל הקיר ריצדו אך בקושי, מעל טיפות השמן האחרונות.

* תפילת ערבית הסתיימה לה זה מכבר, ואחרוני התלמידים בבית מדרשו של הגאון רבי יהודה כן ברזילי הברצלוני כבר סגרו את גמרותיהם ופנו לבתיהם, לשנת לילה קצרה, לקראת יום נוסף של עמל בתורה.

* רק דמות אחת לא נעה ממקומה. היה זה יעקב, בחור בוגר, משקדני ישיבתו של רבי יהודה הברצלוני.

יעקב זה כבר עבר את שנתו העשרים, ומאו היותו נער לא מש מאהללו של רבי יהודה. בבוקר השכם התייצב בין הראשונים בישיבה, ולא עזב עד שעת ערב מאוחרת.

ובכל זאת הוא לא ראה ברכה בעמלו. משום מה היה מוחו אטום וסתום מלהבין את דברי רבו, ומה שהבינו חבריו לספסל הלימודים בנקל לא עלה בידו להבין אלא לאחר מאמצים מרובים.

יעקב לא אמר נואש. הוא הרבה בישיבה, ולא משך ידו גם מלהעתיר בתפילה.

בכל יום ויום, לאחר תפילת ערבית, בסיומו של יום לימודים ארוך, היה ממתין עד שאחרוני הלומדים יעזבו את בית המדרש, או אז היה ניגש לארון הקודש, מסיט את הפרוכת, טומן ראשו בין ספרי התורה ופורץ בבכי מר לה' יתברך, שיפתח את ליבו ומוחו להבין דברי תורה, שלא יהא עמלו לשווא ויגיעו לריק.

במשך חודשים ארוכים התמיד יעקב במנהגו, כשהוא מקפיד שאיש לא יבחין במעשיו, ובהתייחדו עם קונו, עד אותו יום, שבו שב רבי יהודה לבית המדרש, לקחת ספר מסוים ששכח על שולחנו.

רבי יהודה פסע לבית הכנסת החשוך, ויבבותיו של הבחור גרמו לו לעצור על מקומו בבת אחת.

הוא נעמד והקשיב, שלא בטובתו, ודמעות זלגו מעיניו. צרתו של יעקב, המתחנן על נפשו לפני קונו, שיאיר עיניו בתורתו. קרעה את ליבו לגזרים.

* הוא המתין אפוא בצד עד שיעקב סיים את תפילתו, אחר ניגש אליו ונגע ברוך בכתפו. "שמעתי את תפילתך לפני ה' יתברך", פתח ואמר, "ואף אני אתפלל עליך, שבעזרת ה' יפתחו מעיינות החכמה במוחך ובליבך, אולם ליבי אומר

* לי כי גם העובדה שהנך רווק גורמת למיעוט הצלחתך בתורה. סבורני, כי אם תשא אישה, יועיל לך הדבר גם בלימודך".

"ומה אעשה, רבי, שעני ומרוד אני?" התחדש בכיו של יעקב, "וכי יש בכוחי לישא אישה, ולהתחייב לזונה ולפרנסה כדת וכדין? והלא אני מכלכל אך בקושי את עצמי. אהה עלי, מה רע ומר גורלי".

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for son" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555
 לוח שנה

לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה בעלות 15 ש"ח.
 כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4 בעלות 10 ש"ח.
 הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

חובת ליל שבת

הלכות השכרת והשאלת כלים לגוי לשבת
ודיני שביתת בהמה
ודיני מכירת עסקים העובדים בשבת לגוי
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

השאלת כלים ומסירת כלים לגוי ביום השבת

יב. אסור להשאיל כלים לגוי ביום השבת עצמו. ואפילו בערב שבת אין להקל להשאיל כלים לגוי אם הוא סמוך להשכחה באופן שאין שהות לגוי להוציא הכלים מפתח ביתו של היהודי קודם השכחה, מפני שיש לחוש בזה משום מראית העין, שהרואה את הגוי יוצא מביתו של היהודי עם הכלים לרשות הרבים יסבור שהיהודי ציוה על הגוי להוציאם.

ויש להחמיר בזה אפילו כשהגוי מוציא כלים אלו למקום האסור בטלמול מדרבנן, כגון כרמלית. אבל אם אותו מקום שבו גר היהודי הוא מוקף חומה, או שיש שם עירוב כראוי, באופן שמותרת ההוצאה מרשותו בשבת אפילו ליהודי, יש להקל להשאיל חפץ לגוי אפילו בשבת עצמה, שהרי אפילו אם יחשבו הרואים שהיהודי ציוה על הגוי להוציאם, הרי אין כאן איסור הוצאה כלל. וכן יש להקל בזה כשנותן מתנה לגוי והגוי מוציא המתנה בשבת מרשות היהודי אל מקום שיש בו עירוב.

וכל זה אינו אלא לענין השאלה ונתינת מתנה, אבל אסור למסור לגוי בשבת חפץ שמכרו לו או השכירו לו קודם השבת, וכן אסור למסור לגוי בשבת חפץ שהסכימו ביניהם שיתקנו הגוי, ואפילו אם הוא במקום המוקף עירוב, מפני שאף על פי שבמקום המוקף עירוב אין לחוש שיאמרו שהיהודי ציוה על הגוי להוציאם, שהרי מותר אף ליהודי למלטל שם, מכל מקום עדיין יש לחוש בזה למראית העין, שהרואה את הגוי יוצא מביתו של היהודי עם חפצים אלו בשבת, יחשוד שמכרו או השכירו או נתנו לתיקון בשבת עצמה.

ומכל מקום אין להקל להשאיל לגוי כלים בשבת עצמה במקום שיש בו עירוב אלא דוקא כלים שאין עושים בהם מלאכה, כגון כלי אכילה ושלחנות וכסאות וכיוצא בזה, אבל כלים שעושים בהם מלאכה, אסור להשאילם לגוי בשבת אפילו במקום שיש עירוב, שהרי יש לחוש בזה למראית העין, שיאמרו שהגוי שליחו של היהודי לעשות בהם מלאכה בשבת.

"אם כסף תלווה את עמי את העני עמך" מונבו המלך אמר אני גזותי לעצמי ואבותי גזו לאחרים כי הממון שנותן האדם לצדקה זה הממון הוא שלו ומה שיש לו באוצרו אינו שלו כי כל רגע ורגע אפשר להיות עוב את ממונו ונעשה לאחרים וכן אמרו חכמים למה נקראו זוזים שזוין ממקומן וכן שלמה המלך עליו השלום אמר אל תגע להעשיר מבנתך חדל התעפי עיניך בו ואיננו כי עשה יעשה לו כנפיים כנשר יעוף בשמים.

פירוש היגע להעשיר הוא מי שרוצה פירות לאוצרו הון וקשה עליו להוציא זוז אחד יש מתעשר ואין כל כן העינין גם כן בצדקה שנותן האדם מממונו לצדקה ובהשקפה הראשונה נדמה לו שאותו הממון שנתן לצדקה אבד ויצא מאוצרו ונחשב לו זה הממון כמו מת וממון הנשאר באוצרו נחשב אצל בעליו חי כי הוא בידו וברשותו. כן האמת הוא אצל הממון הניתן לצדקה אדרבה זה הממון בטוח בו שיהיה שלו והוא יאכל אותו בעולם הבא ולא יזוז ממנו, ושאר הממון שיש באוצרו הוא עלול לעוף ולצאת.

מידו, הוא הדבר אשר דיבר שלמה המלך עליו השלום בחכמתו כי עשה יעשה לו כנפיים כנשר יעוף בשמים. "אל תשת ירך עם רשע להיות עד חמס" היינו שלא נדבר על שום אחד מישראל חס ושלום כי על ידי זה יצטרך להיות עד חמס כשמקטרג הרשע זה יצר הרע ויביא אותו לעדות על דבריו ולכן גם כשיצטרך לגנות איזה מידה רעה, ולדבר מאיזה אדם רשע יאמר בפירוש שאיני מדבר על עצם האדם רק על המידה הרעה.

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" אפשר לרמוז המשפטים גימט' גוף נשמה לרמוז דכשיצה"ר יתגבר על האדם ומבקש להעבירו על דעת קונו ובזה מאבד גופו ונשמתו יזכור האדם דינים ועונשים של אותו עולם ובוזה יכנעו גופו ונפשו, וזהו אשר תשים לפניהם לפני גוף ונשמה הנרמזים בתיבת המשפטים והנה ר"ת כל הפסוק אותיות לתאו"ה לרמוז מי שנתגברה עליו תאות היצר יזכור המשפטים הם הדינים של אותו עולם.

"עין תזות עין שן תזות שן"

יש לפרש בדרך דרש, שהכתוב בא לרמוז על תשובת המשקל דהיינו באותם אברים שאדם חטא בהם, צריך לעשות בהם מצוות, וזהו תשובת המשקל וזהו שאמר הכתוב: "ואם אסון יהיה" - אם אדם חטא בחטאים ועוונות שאין לך אסון יותר גדול מעוונות, "ונתת נפש תחת נפש" - יהפוך את נפשו הבהמית שנטמאה על ידי העוונות בנפש אצילית וטהורה "עין תחת עין" עין שראתה ונהנית מראיות אסורות תחת זה ישמור את עיני ויראה רק מראות קדושים. "שן תחת שן" - שיניים שלעסו מאכלות אסורות, תחת זה יאכל רק מאכלים כשרים. "יד תחת יד" - ידים שעשה בהן עוונות, יעשה בהם עתה מצוות כגון הנחת תפילין וצדקה וכדומה. "רגל תחת רגל" - רגלים שמהירו ללכת לדבר עבירה, ימהרו ללכת לבית המדרש.

והנה לפני שחזר בתשובה, אברים אלו המזכירים לעיל שן עין, יד, רגל, עולים בראשי תיבות "ירשע" ולאחר שחזר בתשובה יתהפכו ויהיו "עשיר" ואיזהו עשיר השמח בחלקו, שישמח בחלקו שזכה לשוב למוטב...

חובת ליל שבת

לעיני כל ישראל

רבי ירוחם יהודה ליב פרלמן הגדול ממינסק, הוזמן לחתונה עשירה. כשהביאו את הכלה לחופה, הושיט לה החתן את ידו ונשק לה. מיד פרש הגדול מן החופה והלך לו. מהרו אליו המחותנים לפייס את דעתו ואמרו לו: רבי מה עבירה יש באין הוא בעלה, והיא בשירה... החזיר להם הגדול: הכל טוב ויפה, אלא שלעיני כל ישראל הוא קץ כל התורה...